- ואי ^{1} לפירא אחתיה מאי הוה ליה למעבד

And if he allowed him for פירות; what could he have done

OVERVIEW

− ²דיתיך הורדתיך אין לפרש דרב אשי סבר דלעולם נאמן לומר לפירות הורדתיך

One should not assume that ה"א maintained that the מערער is always believed to claim לפירות הורדתיך (even after three years) and he argues with רב זביד -

– דאם כן קשה לרב אשי מאי טעמא דרבנן דבעו שלש שנים מיום ליום

For if this is indeed so that one is believed to claim לפירות הורדתיך even after three years, there is a difficulty according to "רבנך; what is the reason of the משנה who require three full years from day to day -

דהא לדידיה ליכא למימר כדמפרש רבא בריש פרקין³

For according to רבא we cannot say that the reason of the רבא is like אבר is like ברא explained it in the beginning of our פרק, namely -

– דעד שלש שנים מיזדהר איניש בשטריה טפי לא מזדהר

That a person is careful with his שטר up to three years, but after three years he is no longer careful with his שטר; this is not true according to ר"א -

דהא לעולם צריך לשמרו פן יאמר לפירות הורדתיך - 4

For a person must guard his שטר forever, lest the לפירות הורדתיך!

לפירות הורדתיך offers an additional proof that ר"א does not maintain that one can claim לפירות הורדתיך

1

¹ Others amend this to read אי.

 $^{^2}$ One may interpret the question of א"ר as follows. He disagrees with ה"ר, who maintains that after three years the מערער cannot claim לפירות הורדתיך, but rather the מערער can always claim לפירות הורדתיך, even after three years. א"ר"א and proves that he is correct, for otherwise what can one do if he sells his פירות for more than three years. Obviously he must be believed. חוספות rejects this explanation. See 'Thinking it over' # 2.

 $^{^3}$ כט,א ^{2} .

⁴ If we assume that מ"ח maintains that a שטר can always claim לפירות הורדתיך (and unless the מדער presents the מכירה, the מדער will retake the field, even after the מחזיק was there for three years), we can no longer use the explanation of אם that since a person keeps his שטר for no longer than three years therefore the מקר שור that after three years it is a מקרשר will claim שטר forever out of concern that the ערער will claim לפירות and will be believed to retake the field, ומה הועילו חכמים בתקנתם (according to this understanding of ארדתיך).

after three years:

ועוד דאם כן היכי קאמר דאי לא תימא הכי דאיבעי ליה למחויי –

And in addition; if indeed it is so that ר" argues with ר" and maintains that one is believed to claim לפירות הורדתיך even after three years, how did מצרער answer that if you (ר"א) will not agree that the מערער should have protested -

-אלא לא בעי למחויי דחזקתו אינה חזקה דיכול לומר לפירות הורדתיו אלא But rather you (ר"א) maintain that the מערער need not protest, for the חזקה of the מחזיק is not a מערער, since the מערער מון לפירות הורדתיו; in order to disprove this line of reasoning, -

ומייתי⁶ ממשכנתא דסורא⁷

Cites the case of משכנתא דסורא to disprove ר"א -

- מייתי אדרבה אם כדברי רב אשי תו ליכא פסידא שיכול לומר לפירות ומאי מייתי אדרבה אם כדברי רב אשי תו ליכא פסידא מייתי אדרבה אם פסר אחר משכנתא סח לו היים וא החוד היים וא היים וא החוד היים משכנתא החוד הוא משכנתא לוה הוא ליכות הוא ליכות הוא הוא ליכות הוא הוא מייתי שליים וא מייתי הוא מייתי הוא מייתי מייתי מייתי שליים מייתי מ

תוספות bought two proofs that ר"א never maintained that לפירות הורדתיו is effective after three years. ר"א will now explain the question of κ "א.

רנראה לרבינו שמשון בן אברהם דרב אשי לא בא להאמינו אחר ג' אם אומר לפירות הורדתיך And it is the view of the רשב"א that רשב did not intend that we should believe the מערער if he claims לפירות הורדתיך after three years (as תוספות just proved that this cannot be the intention of (r'')) -

-אלא שואל איזו תקנה יש לעשות מתחלה שלא יוכל לומר לאחר שלש שלי היא אלא שואל איזו תקנה יש לעשות מתחלה שלא יוכל פרוא "was (merely) asking what provision can we initially make (for one who is leasing his field for מחזיק should not be able to say

.

⁵ We are now assuming that א"ר (argues with ר"ל and) maintains the מערער can always claim לפירות הורדתיו, because otherwise how can one protect himself if he leases out his field for more than three years. ר"ל rejects this proof, for in reality one cannot claim לפירות הורדתיך after three years, and if one leased for more than three years he should protest (in order to protect himself) within three years, saying that this field which is in the possession of the מחויק should keep his מערער מכירה מערער is in no danger of losing his field). This was the refutation of ד"ל to the proof of א"ר.

 $^{^{6}}$ ה"ר proves his point that this type of משרבער מערער מערער claims לפירות הורדתיו (within three years) is a valid משכנתא לפירות (equal to the מחאה of משלנתא נפניא גזלנא הוא (equal to the משכנתא דסורא), from the case of משכנתא דסורא (see following footnote # 7). If the מחאה of מחאה is not a proper משכנתא המואה how can the משכנתא דסורא משכנתא דסורא which may cause the לוה to lose his field?! This proves that there is no concern, for the מוחה be מוחה that לפירות הורדתיו (within three years.). מוחה did not disprove ארום מוחה at all (if we assume that ר"א maintains that לפירות הורדתיו is valid even after three years).

⁷ A משכנתא משכנתא is where the מלוה agree that (instead of the לוה repaying the loan with money at a given date) the מלוה will eat the פירות of the s'לוה field for a set amount of time (regardless whether the amount of will exceed the loan or be less than the loan), and after this time the field will revert back to the לוה.

 $^{^{8}}$ will maintain that there never was a problem by משכנתא, for the לוה can claim at the end of the משכנתא that (and he need not be מוחה within three years; the claim of לפירות הורדתיו is sufficient).

after three years, 'it is mine', in a case -

כשהורידו לפירות –

Where the מחזיק was allowed just for רב אשי asked this question -

– דסבר לא מהני מחאה אלא כשאמר פלניא גזלנא הוא דקא אכיל לארעאי בגזלנותא Because he thought that a מדער is effective only when the מערער said, 'that person is a גזלן for he is consuming my land illegally' -

- והיכא דאחתיה לפירות אמצי למחויי הכי וכן פירש הקונטרס היכא לפירות לא מצי למחויי הכי (only), he cannot make brought down the מחזיק (only), he cannot make such a מחזיק of פלניא גזלנא הוא וכו' is legally consuming the פירות, and the רשב"ם explains the אמרא in a similar fashion.

השתא מייתי שפיר ממשכנתא דסורא דמהניא מחאה כי האי גוונא שפיר ממשכנתא דסורא והשתא מייתי שפיר שפיר ממשכנתא דסורא And now indeed ר"כ brings a proper proof from מחאה that this type of מחאה (לפירות הורדתיו (of מחאה (לפירות הורדתיו (of מחאה (of מחאה) is a valid מחאה ((of מחאה) מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה ((of מחאה) מחאה) מחאה) מחאה ((of (of (of

[ועיין תוספות בבא מציעא קי,א דיבור המתחיל אמר ליה]

SUMMARY

All agree that לפירות הורדתיו can [only] be claimed within three years.

THINKING IT OVER

- 1. Why did רב אשי assume that only the מחאה of מחאה is a valid מחאה is a valid מחאה (even if it is made within the first three years ^{11})?
- 2. תוספות goes through much effort to disprove the 'אין לפרש', and explains the גמ', according to the רשב"ם What would lead us initially to reject the פי' and (mistakenly) assume the אין לפרש?!
- 3. According to the אין לפרש, why is it that if the מערער claims (after three years) אין לפרש he is not believed, but if he claims (after three years) לפירות הורדתיו he is believed?¹⁴

¹³ See footnote # 2.

 $^{^9}$ איין presumed that making a מחאה of לפירות הורדתיו (even within the first three years) will not be effective after three years; even if the שטר has no שטר he will still retain the קרקע. See 'Thinking it over' # 1. [Obviously during the first three years it will not be a חזקה, for he has no שטר, it is not because of the מחאה of לפירות הורדתיו [.

¹⁰ See רשב"ם ד"ה דאי.

¹¹ See footnote # 9.

בה"מ See נה"מ.

¹⁴ See בל"י אות רנה-ו.